

Det, som jeg synes er det tankevækkende, er altså, at dette lovforslag, der sigter bevidst efter at ophæve ægteskabet som den bærende institution i landet, er fremsat af De Konservative. Og jeg vil godt spørge: Er De Konservative i forbindelse med ændringsforslaget dog ikke selv betænkelige ved de meningsfæller, de får? Burde det ikke få dem til at tænke sig lidt ekstra om?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er en fuldstændig meningsløshed, når fru Charlotte Fischer siger, at der er fuld kontrol over det hele. Sagen er den, at der ikke er kontrol over noget som helst. Det her drejer sig, som det lige er blevet sagt, og det er klart, om at underminere ægteskabet. Det er jo så blevet en konservativ specialitet.

Men det drejer sig om mere end det, for sagen er jo den, at det er en underminering af parforholdets samhørighed i det hele taget, netop fordi man ikke har nogen som helst kontrolmulighed. Et navn kan vandre, og det kan videregives i fem, seks led. Det er kun fantasien, der sætter grænser for tallet, og om de samlevende har været samlevende et par måneder eller måske kun samlevende proforma, fordi den ene part af en eller anden grund var interesseret i navnet, er der ikke en kat, der kan kontrollere. Derfor er det fuldstændig meningsløst at sige, at der er fuld kontrol over det hele. Der er ikke kontrol over noget som helst.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er vel egentlig decideret forkert, når hr. Jesper Langballe siger, at der ikke er nogen som helst kontrol i det her. Kan vi i forbindelse med to mennesker, der bor sammen og ikke har samme efternavn, blive enige om – ja eller nej – at det, hvis den ene vil tage den andens navn, kræver den andens samtykke? Er det ikke kontrol? Vi taler om, at et voksent menneske kan vælge at sige nej, fordi vedkommende ikke ønsker risikoen ved, at navnet går videre efter en eventuel skilsmisse. Det er vel kontrol – ja eller nej?

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det kan være lidt svært at finde ud af, hvis man ikke er vant til at beskæftige sig med de her ting. Jeg har ført kirkebog i 30 år, og derfor er sådan nogle navneproblemer mig meget nærværende.

Forholdet er jo, at når det samtykke er givet, er det givet, og dermed har den anden overtaget navnet, og så er der ikke nogen binding på det navn. Det kan videregives. Det skal igen videregives med samtykke og igen med samtykke og igen med samtykke. Samtykket får man hen ad vejen, og det vil da sige det samme, som at der ikke er nogen som helst kontrol.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er jo ikke, fordi der er noget svært i det her, eller at det kræver, at man har årelang erfaring med at administrere det. Det her handler om, at man i første omgang har fuld kontrol, og jeg synes ærlig talt også, at vi skal sige til voksne mennesker i det her land, at de har et ansvar selv.

Hvis de påtager sig det ansvar, så har de fuld kontrol over situationen. Men det er klart, at har man givet navnet fra sig i første omgang, så har det nogle konsekvenser. Det er der vel ikke noget underligt i, og det må man jo tage til sig. Så der er kontrol.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ministeren har bedt om ordet til ændringsforslagene.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Dansk Folkeparti har fremsat ændringsforslag, hvorefter en videreførelse af ens samlevers navn kræver samtykke fra samleveren. Jeg skal meddele, at regeringen ikke kan støtte ændringsforslaget.

Vi har med det her forslag ønsket at tilkendegive, at vi går ind for personlig frihed. Vi ønsker ikke, at politikere skal blande sig i, hvordan borgerne lever deres liv. Det gør borgerne bedst selv, og de beslutninger træffer borgerne bedst selv. De tager beslutningerne, og de tager ansvaret.

Deri ligger også en hensyntagen til de mange, som lever sammen uden at være gift. Der skal være fuldstændig frihed med hensyn til, om man vil leve på den ene eller den anden måde. Det skal politikere ikke blande sig i. Den personlige frihed gælder jo ikke mindst samlivet.

Nu er det sådan med lovforslaget, når det gælder det, at samlevende kan tage hinandens navne, at det for det første kræver, at man lever i et ægteskabslignende forhold. For det andet kræver det, at man skal have gjort det i 2 år, eller